

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 17.02.1965, sp. zn. 11 Co 60/65, ECLI:CZ:MSPH:1965:11.CO.60.1965.1

Číslo: 43/1965

Právní věta: Národnímu výboru, který podal návrh na zahájení řízení podle § 32 o. s. ř., nelze ukládat povinnost k náhradě nákladů tohoto řízení podle § 142 a násl. o. s. ř. Řízení zahájená k návrhu národního výboru podle § 32 o. s. ř. nepodléhají soudním poplatkům.

Soud: Městský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 17.02.1965

Spisová značka: 11 Co 60/65

Číslo rozhodnutí: 43

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 32

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 43/1965 sb. rozh.

Národnímu výboru, který podal návrh na zahájení řízení podle § 32 o. s. ř., nelze ukládat povinnost k náhradě nákladů tohoto řízení podle § 142 a násl. o. s. ř.

Řízení zahájená k návrhu národního výboru podle § 32 o. s. ř. nepodléhají soudním poplatkům.

(Rozhodnutí městského soudu v Praze ze dne 17. února 1965, [11 Co 60/65](#).)

Obvodní soud pro Prahu 2 vyslovil k návrhu národního výboru povinnost žalované straně vyklidit byt žalobkyně, zaplatit náklady řízení a soudní poplatek.

Proti rozsudku, jímž byla žalovaná uznána povinnou vyklidit byt žalobkyně, který po rozvodu svého manželství s jejím synem užívá bez právního důvodu, podává odvolání žalovaná a napadá jej jen ve výroku o nákladech řízení a soudním poplatku. Tvrdí, že nezavdala příčinu k podání žaloby, že nebyla o splnění své povinnosti upomenuta a žádá proto, aby úhradu nákladů byla naopak přiznání jí. Žalobkyně prý také změnila žalobní žádost až při posledním jednání. Konečně žádá, aby byla osvobozena od soudního poplatku.

Městský soud v Praze zrušil rozsudek soudu prvního stupně ve výroku o zaplacení soudního poplatku,

jinak v napadené části rozsudek potvrdil.

Z odůvodnění:

Odvolání je důvodné jen z části.

Přiznat žalované náhradu nákladů řízení podle § 143 o. s. ř. bylo možno jen tehdy, kdyby zažalovaný skutek uznala, takže právem obvodní soud rozhodoval o nákladech řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř. Pokud pak jde o změnu žalobního návrhu, je pravdou, že k ní došlo až při posledním ústním jednání, před tím však žalobkyně se řízení nezúčastnila a to bylo vedeno jen k návrhu národního výboru, takže v této fázi řízení žalobkyně žalované žádné náklady řízení nezpůsobila. Proti národnímu výboru jí je pak přiznávat podle § 146 odst. 2 nebo podle § 147 o. s. ř. nelze, neboť ten není účastníkem řízení, ale zvláštním procesním subjektem, na nějž nelze vztahovat ustanovení § 142 a násl. o. s. ř. o náhradě nákladu řízení, neboť ta se týkají výlučně jen účastníků řízení ve smyslu § 90 a násl. o. s. ř., jejich zástupců, svědků, znalců nebo těch, kteří měli při dokazování nějakou povinnost.

Odvolání je tedy důvodné jen potud, pokud jde o výrok o soudním poplatku. Ten podle názoru odvolacího soudu vůbec neměl být uložen, protože řízení zahájené k návrhu národního výboru podle § 32 o. s. ř. je obdobně jako obdobně jako řízení o žalobě prokurátora podle § 35 o. s. ř. vůbec od placení soudních poplatků osvobozeno. Byl proto tento výrok zrušen (§ 221 o. s. ř.); jinak byl rozsudek v napadené části potvrzen (§ 219 o. s. ř.), v nenapadené zůstal nedotčen (§ 207 odst. 3 a § 212 odst. 1 o. s. ř.).

Výrok o nákladech odvolacího řízení odpadl, protože odvolatelka měla se svým odvoláním jen nepatrný úspěch, který se nad to týkal jen její poplatkové povinnosti, na niž žalobkyně žádného zájmu nemůže mít (§ 142 odst. 1 a § 224 odst. 1 o. s. ř.).